

paa en tilfredsstillende Maade at begrunde, hvorfor jeg ikke vilde have Loven vedtaget, naar jeg ikke kunde faae disse Paragrapher med, og i ethvert Tilfælde vilde jeg ikke kunne finde Grunde, som i saa Henseende tilfredsstillende mig selv. Den Stilling, jeg efter den høitærede Ministers bestemte Erklæring har maattet indtage, er altsaa den, at jeg har maattet spørge mig selv: Vil Du have Loven eller ikke, og da jeg anseer det for et stort Gode at faae den, maa jeg finde mig i at stemme for, at disse Paragrapher gaae ud.

Brun: Som den ærede Ordfører netop nu har hittret, ere jo Skatteparagrapherne Hovedpointet i hele Loven, i det Mindste fremtræde de for Dieblirket som det, hvorpaa det nærmest kommer an. da vi nogenlunde ere blevne enige om de andre Spørgsmaal, eller i det Mindste have nærmet os saameget til hverandre, at der ikke er blevet meget stor Uenighed tilbage. Imidlertid er der et Mindretal, hvoriblandt jeg ogsaa er, som ikke kan finde det rigtigt at udstøde de saakaldte Skatteparagrapher. Det forekommer os nemlig, at de ere et saa væsentligt Led i Loven, at vi ikke efter al den Umage og alt det Arbejde, vi have haft, og efterat vi ere blevne faste i den Overbevisning, at hele Lovens Vigtighed og dens gavnlige Virksomhed for en stor Deel beroe paa disse Skatteparagrapher, at vi ikke kunne frasalde dem; de samme Grunde, der talte for, at vi i sin Tid optog Underhandlinger om disse Paragrapher, og overhovedet optog denne nye Maade at ligge Skatter paa, de samme Grunde ere efter vor Mening endnu tilstede i fuld Kraft. Jeg kan heller ikke indsee, at de Vanstæligheder, som stille sig iveien for Gjenemførelsen af disse Skatteparagrapher, ere saa store, at de ikke med en god Villie kunne overvindes; en god Villie hører der unegtelig til, det indrømmer jeg. Der er adskillige af disse Bestemmelser, som under den Redaction, de nu have, ikke ere saa fuldstændig klare, som jeg kunde ønske; jeg har imidlertid dog ikke villet stille noget Slags Ændringsforslag til disse Paragrapher, heller ikke under den forrige Behandling, da jeg antog det for at være det Første og Vigtigste, at vi Alle, saavidt muligt, erklæ-

rede os enige med Hensyn til Hovedprinciperne, og disse blive efter min Mening fuldstændig klare og tydelig udtalte i Paragrapherne ogsaa i den Redaction, hvori de her foreligge. Der er en Vanstælighed til, som har gjort det saagodt som til en Umulighed for os at gaae bort fra disse Skatteparagrapher; det er den, at vi frygte for, at det, naar Communalloven først vedtages i den Stikelse, hvori den vil komme, naar den høitærede Sindenrigsministers Forslag vedtages, og overhovedet, at det, naar Communalloven engang er bleven slaaet fast, vil have meget stor Vanstælighed at komme tilbage til Spørgsmaalet vedrørende den communale Forsætning, og jeg troer derfor, at det vilde være meget vanstæligt og Noget, som maastee først vilde stee i en fjernere Fremtid, at faae fat paa disse Forandringer af den communale Besætning, hvilket jeg dog maa ansee for aldeles nødvendigt, hvis Communalloven overhovedet skal virke, saaledes som vi ønske og haabe, at den vil komme til at gjøre. Man vil see, at allerede nu har den Trusel, der er udtalt mod Skatteparagrapherne, haft en efter min Mening høist uheldig Indflydelse paa den Stilling, som en stor Deel af Udvalget har indtaget ligeoverfor Communalloven; den høitærede Minister har i sit oprindelige Lovudkast og i den Motivering, der fulgte med det, blandt Andet ogsaa antydet, at et af hans Hovedbetydelige og Hovedønsker var det ved denne nye Lov at forandre det hele Skattefundament, eller i det Mindste noget omæandre hele det Skattefundament, hvorpaa den communale Besætning beroe; han ønskede at lægge og bevæge Communerne til at lægge større Vægt paa Formue- og Leilighedsstatten. Dette er et Ønske, jeg fuldstændig deler med ham, og jeg troer ikke, at jeg behøver at gaae nærmere ind paa at forklare, i hvormange Retninger det vilde være heldigt, om den vistnok høist ubillige Besætning paa Hartkornet i det Mindste tildeels kunde afløses af en høiere Besætning paa Formue og Leilighed. Men de Herrer ville see, at Truselen om at borttage Skatteparagrapherne allerede har haft den Indflydelse, at en stor Deel af Udvalgets Medlemmer er bleven enig om at udstøde det ene Tvangsmiddel, som skulde paalægges Communerne, for at de